

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

sen om, at der ikke maa ydes Hjælp til Betaling af Gæld. Man har anset det for praktisk, at man i visse Tilfælde kunde yde saadan Hjælp, og jeg tror, det er en god Foranstaltning.

Ændringsforslag Nr. 29 berettiger en Kommunalbestyrelse til under særlige Forhold at yde Hjælpen som Naturalforplejning i Stedet for ved kontant Tilskud. Ændringsforslagene Nr. 24, 28 og 46 angaar lignende Forhold.

Nr. 30 er den første af en Række Ændringer vedrørende Forslagets Bestemmelser om Alderdomshjem, Optagelseshjem for Børn, Arbejdsanstalter, kommunale Fødehjem, Plejestiftelser for kronisk syge, Tvangsarbejdsanstalter, Arbejdskolonier og Afvænningshjem for Alkoholister. Ændringsforslaget siger, at Kommuner med over 4 000 Indbyggere kan der paalægges Forpligtelse til at indrette eller opføre Alderdomshjem, naar Aldersrentenyderne er saa gamle, svagelige eller svækkede, at de ikke kan bo for sig selv eller anbringes i privat Pleje. Der skal være knyttet en Sygeafdeling eller Sygestue til et Alderdomshjem. Mindre Kommuner kan slutte sig sammen med en eller flere Nabokommuner om Opgavens Løsning, og der kan ogsaa træffes Overenskomst med private Alderdomshjem eller Sygehjem, men for saa vidt der er en saadan Overenskomst, kan man dog ikke overføre de gamle til et Hjem i Nabokommunen, medmindre den paagældende selv giver sin Tilslutning dertil. Med Hensyn til Arbejdsanstalter kan der ligeledes etableres kommunalt Fællesskab. Men det skal selvfølgelig alt sammen være under Godkendelse af Socialministeren.

Ændringsforslag Nr. 34 tilsigter, at Afgørelsen om Overflytning af en Barselpatient i et Fødehjem til Fødehjemmets Plejeafdeling, hvor der er tilladt Ophold i indtil 6 Uger, skal træffes af det sociale Udvalg. Hvis Hjemmets Læge af rent lægelege Grunde finder Udvalgets Afgørelse uforvarselig, kan den indtages for Amtslægen — i København Stadslægen —, og derefter kan Udvalget, hvis man ikke føler sig tilfredsstillet, indanke denne Afgørelse for Socialministeren, der saa træffer den endelige Afgørelse.

Ændringsforslag Nr. 35 sikrer, at der bliver truffet de fornødne Foranstaltninger til Pleje for kronisk syge. Der er mange, der er enige med mig i, at de kronisk syge ofte maa friste en kummerlig Lod, der savnes i høj Grad Plejestiftelser for disse stakkels Mennesker. Der er vel ganske enkelte, men

saa vidt jeg har bragt i Erfaring, er de meget dyre, og det kan derfor ikke siges at være en Foranstaltning, som er tilstrækkelig, fordi den er økonomisk uoverkommelig for de allerfleste. Nu bliver det ordnet saaledes, at Ministeren kan sikre, at saadanne Plejestiftelser bliver indrettet eller opført.

Ændringsforslagene Nr. 36—43 tager Sigte paa ikke at fastslaa Antallet af Anstalter og Kolonier. Man mener selvfølgelig, at der skal være saadanne, men at det ikke skulde være nødvendigt at fastsætte det bestemte Antal eller at fastslaa Fordelingen mellem de forskellige Landsdele. Tillige er der ved de her nævnte Ændringer udtaget af Forslaget Detailbestemmelser, som man mener nærmere hører hjemme i de Reglementer, der enten foreskrives af eller skal godkendes af Socialministeren og derfor ikke kræver Optagelse i selve Loven.

Kapitel IV, Hjælpens Ydelse og Refusion samt Regnskabsvæsenet, omhandler Opholdskommunens, Statens, Amtets Forpligtelser, den mellemkommunale Refusion og forskellige Bestemmelser. Det er §§ 53—82. Ændringerne her forkorter de i Forslaget foreslaaede Frister for at undgaa, at Sagerne trækkes i Langdrag. Det samme gælder Ændringsforslag Nr. 107, der omhandler Eftersøgning af Personer, der har faaet paalagt Børnebidrag. Videre møder vi her de Ændringer, der er en Følge af, at hele Afsnittet om Kommunelaan, Afsnit V, §§ 290—303, skal udgaa, idet Afsnittet her er erstattet med en Bestemmelse om, at til Hjælp i forbigaaende og uforudsete Trangstilfælde kan der bevilges i hver Kommune aarlig et Beløb, der svarer til 50 Ø. pr. Indbygger efter Indbyggertallet ved sidste almindelige Folketælling. Der siges i Ændringsforslaget, at saadan Hjælp kan ikke ydes mere end to Gange i eet Aar eller tre Gange i to Aar. Er der ydet højst 200 Kr. eller Hjælp i tre paa hinanden følgende Aar, skal der hengaa to Aar, før Hjælp atter kan ydes efter den Bestemmelse. Andre Ændringer i dette Afsnit er en Følge af, at Lovens Ikrafttræden er bestemt til 1. Oktober 1933. Dog bør det bemærkes, at under Nr. 77 og 78 til § 79 er der tilføjet et nyt Stk. 5 og nyt Stk. 6. Stk. 5 bestemmer, at $\frac{3}{4}$ Million for Finansaaret 1934—35 til Kommunernes Udgifter efter § 75 skal fordeles mellem Kommunerne med Undtagelse af København, Frederiksberg og Gentofte, og det nye Stk. 6 giver særskilt Tilskud til Kommunerne i de sønderjydske Landsdele.

Saa kommer jeg til Afsnit II: Børneværn, §§ 83—181. Til dette store Afsnit er Ændringerne ikke mange, 19 i alt. Under